

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Supplicium gulæ fames est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

II. (b) Atque hæc de publica Famis rabie. Privatam , ne prolixior sim , non attingo , nisi Imperatoris Zenonis , qui cùm arreptus morbo comitiali , pro mortuo concidisset , jacuissétque ; tanquam cadaver elatus est , & tumulatus. In sepulchro subinde restitutus sibi , lamentabili voce Satellites ad conditorum excubantes , per duas noctes appellavit : *Miseremini & aperite mihi.* Cùmque illi dicerent , alium jam imperare (nempe Anastasium) Nihil , inquit , *curo , in monasterium me adducite.* Sed cùm prohibente Ariadna Imperatrice , non aperirent , ferunt aliquantò pòst monumentum fuisse reclusum , inventumque in eo Zenonem , qui præ fame suos ipse lacertos , & vestes , quas gestabat , manderat. *Cedrenus apud Baronium anno Christi 491.* Zonaras refert , eum gula & ebrietati indulgentem , errore mentis affici solitum , & prolapsum nihil à mortuo distitisse. Fecit idem Erisichton. Utrumque juftissimè punivit fames ob intemperantiam in cibo , potuque. De hoc Mythologus lib. 5. c. 14. Erisichton ubi sua per luxuriam & crapulam profuderat ; postea victum per fordes domesticas , & turpitudinem filiæ comparare sibi cogebatur. Quare pietas in divos , in rebus agendis prudentia , & in præsentibus bonis conservandis parsimonia viro bono est necessaria. Hæc ille. Prodigalitate & luxu iram Numinis provocari , documentum sunt Sodomitæ. Nam quid hos in tam immania scelera , & pares sceleribus poenas pertraxit , nisi quod sacer historicus Gen. 9. refert. *Superbia , saturitas panis , & abundantia , & otium ; & manum egeno & pauperi non porrigebant.* Et Amos c. 4. Optimatibus Samaritarum , nullius rei , nisi voluptatis & faginæ curam habentibus , minatur , eos veluti *vaccas pingues ab Assyriis mactandos , & contis sublatos , ferventibus ollis immergendos , ac coquendos.* Sic gula plectitur fame , vel propriâ , vel alienâ.

III. (c) Ex hac etiam fabula elucet , quanta sit impietas parentum , qui suâ culpâ ad extremam penuriam redacti , denique subsidium vitæ à liberorum flagitiis petunt. Erisichton , ubi bona sua luxu dilapidaverat , demum & filiam prostituit. Illius verò ætatis homines , ante cunas pecunias , pecora aliásque merces invicem permutabant. Illa itaque ab hoc accepta ove , bove ab illo , alia ab aliis mercede , & suæ & paternæ subvenit inediæ , ut ait Tætzes , Homeri interpres in illa verba Lycophonis : ὁ πατήρ τοῦ Μυσεῖος πάντα καθα , Φαγων : pater Mestræ omnia devourans , etiam filiæ suæ pudicitiam. Faciunt idem multi alii parentes , non parentes , qui lascivire jubent filias suas , dum permittunt. Egregiè Petrarcha de filiâ

K k 2

(b) *Supplicium gula famæ est.* (c) *Impietas parentum redundat in liberos.*